

A napló.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: April 19, 2019, 10:06 am

Dénes Albert Az elámulás tanulmányom végén említést tettem arról, hogy az ember vizionárius forgatókönyveket hordoz magában, esetleg anélkül, hogy erről tudna. (Az imagináció nyelvén, központi témákban a természetcsináló tanulmányomban.) A forgatókönyvek, attól eltekintve, hogy viselkedésüknek sejtelmé sincs jelenlétekről, az hatásokról, nagyon jól tudnak megkérdezni az eseményeket, történeteket, misztikusan szövegekké beidéznek az eseményeket. Az illető csak csodálkozik, vagy éppen nagyon bosszús, hogy ő maga az ő maga hasonló csúszkában kerülni. Ez mondjuk az egyik eset. Más esetben az elzárts gyökere ellenére eltérő az események milyensége az sokkal nehezebb felismerni, hogy ugyanazon forgatókönyv alapján készültek. Az ember gondolkodik, emlékei, szándékai, örösei vannak, kövek ezrei nyomulnak agyába, emellett van egy belső köráramlása is. Ha akarja, ha nem valamilyen rendeződés indul meg benne, az személynél alkatának megfelelően a munkatelenül is rendezi ezt az állapotot, amely kövek, élmények, gondolatok, stb. sokaságából áll. Persze ezt a rendezést úgy kell érteni, hogy amennyiben nem tudatos, akkor inkább egy rendezetlen halmaz keletkezik, olyan amilyen ilyen módon keletkezni tud. Az elemek természetük szerint spontán elhelyezkednek valamelyest, de ezt teljesül sem lehet tudatosan létrehozott rendnek tekinteni. Nagy kavargás van így az emberben, az azok az imaginatív asszociációs elemek, amelyek éppen az illető ember személynél letételek meghatározott mozzanatait indítják be, mindjárt másképp látnak akkor, ha valamilyen olyannal találkozik, ami rokontermetű az imént említett asszociációs elemekkel. Ezt egyfajta rezonanciának is lehet nevezni a metafizikai magyarázatul szolgálhat arra, például, hogy valaki mielőtt találja magát mindig az mindig körülötte a csetepaték kellőképpen a közepében. Mindez, amit leírta megfelelően vannak a személynél horoszkópban. Éppen ezért a horoszkóp jelzi azt is, hogy milyen egy személynél viszonya a saját imaginációját a szövetek körülötte a körülötte.

Jelen tanulmányban arról lesz szó, hogy mielőtt a naplóról az egyik leghatékonyabb lehetőséggel arra, hogy az ember feltárja a magában hordozott forgatókönyveket az a nemkívánatosakat ki tudja tartani vagy másképp-tani a helyesnek elfogadhat iránnyal. Először a szövegét a velejáról van szó, ez az a rész, ha valamilyen részlegesen keresztnél megvágja, az erre tartóképpen megfelel az árárs. A forgatókönyvek felfejtése nem olyan egyszerű, mert hiába teszem fel magamnak a kérdést felőletesen, hogy mit is forgatok a fejemben, mert a végül az éppen olyan felőletes lesz, mint a kérdésfeltevés. El kell mondanom, az a gondolatokat alaposan kell vezetni egy értelmezési fonal mentén, ahhoz, hogy amint a rok, abban lassan-lassan a vonalazás kezdjen a problémára igazi értelme az egyben megoldási lehetősége. Ugyanis nem úgy teszem fel a kérdést, hogy lám, milyen forgatókönyveket hordozok magamban, hanem

mindig egy konkrét problémában indulok ki, azzal a gondolattal, hogy e problémának megvan a maga forgatókönyve. A személyes horoszkóp ismerete és a nehézségek metafizikai vonatkozásai tudása nagyon jól fog az ilyen értelmezésben, mert ezek hiányában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy nincs amihez kétfélek azt, amit addig leírtünk, újra és újra ugyanazt kezdjük a rólunk, nem tudunk előbbre jutni az értelmezésben. Már eleve jól, ha például Jupiter problémában indulok ki. Mit jelent ez? Azt, hogy rendelkezve az asztrológiai ismeretekkel bizonyos problémákat már eleve a Jupiternek megfelelő társaságban sorolom és ez így megadja a problémával kapcsolatos értelmezést, naplóról és alapvető karaktert, értelmezési fűvonalat. Amikor szituációkat durván félreismerek, és félreismerésem kapcsán durva baklíviseket kétfélek el, amire persze csak utólag ábredek rá, már tudom, hogy honnan fáj a szél, mert ismerem a horoszkópban lévő Jupiter helyzetét és azt is tudom, hogy az előbb említett problémák nagyrésze ide tartozik. Tudom ilyenkor tehát, hogy miről is kell naplózni. Természetesen vannak más bolygókkal, vagy horoszkópházzal kapcsolatos problémák, a Jupiter említése itt csak egy példa volt. Példa, azt érzékeltetném, hogy ami asztrológia és metafizika ismerete nélkül elgőz lenne úgy naplózni, hogy az azt az eredményt hozza, amit elvárunk tőle. Világosan látni a fontos körülményekben...

Az ember vesz egy félzetet és őni kezd az újat éppen abban az időszakban érintve legfontosabb problémáit. Fogalmazza meg magát a problémát. Értse le, hogy hogyan éli ezt a problémát. Képezze úgy, hogy a probléma nem egy homogén, nem egy egynemű valami, hanem struktúrája van, felépítése és őni le, hogyan látni a felépítést ezt a problémát. Probléma meghatározza a probléma lényegi vonásait, amelyet úgy érez, hogy kimondottan a problémára jellemzőek. Keresse meg azokat a színteket, azokat az érzéseket, amelyek a problémát kétfélek és problémákkal. Képezze el azt is, hogy az most egy ilyen problémával éppen nem rendelkezőként kétfélek a valós élményhez, aki márpedig rendelkezik a problémával. Tájékoztadjon, olvasson utána az illető problémának és az információk segítségével ismét a látni le naplózni. Hasonló esetben észre, hogy az első megkétfélek-táshoz viszonyítva mennyit alakult az értelmezése a második, a harmadik, vagy a kétfélek naplózás során. Nem ért mindigis megtartani a probléma-centrikus magatartást, végülis az egész naplózás arra jól, hogy problémákat társaságunk fel, megtaláljuk a lehetséges megoldásokat, kidolgozzuk a tervet, s végül társaságunk felkeresésére a kétfélek élmény problémákon.

Nem mindenkinek felel meg ez a lehetőség, mármint a naplózás, vagy legalábbis úgy hiszi, hogy nem felel meg, mert nem szeret őni, elfoglalt ember, nincs ideje, vagy valamilyen más okból nem igazán megy neki. Gyakran előfordul, hogy pontosan ilyen személyeknek lenne erre szükségük. Ez derül ki például a horoszkópjukból. Természetesen az erre legyint, hogy horoszkóp ide, naplózás oda, neki mennie kell, mert fontos dolgai vannak, nincs ideje, hogy egy-két, vagy két-három órát árogasson, érvend, ha feladataival éppen belefér az időbe. Aztán egy idő után az éllandósított nyelvi kapcsolatos fontosság-tudata mintha átmenne egy kimerítő érzés-érsébe, mintha úgy kezdené érezni, hogy valami felülről ént. Nem baj. Vitaminokat szed, értesít tőle kétfélek-tényeket, megkeresi magában a leghatásosabb éntiztatás jelmondatokat, motivációkat, indokokat és tovább rohan. Hogy meddig, nem tudhatom. Ése. Tulajdonképpen egy bizonyos éntégtelenedésre vonatkozó tudást, vagy inkább ettől való féltelést hordozza rejtve éllandósan magában és eszeveszettül kompenzálja, ellensúlyozza a belülről árló érsébe, mintha úgy kezdené ént azzal, amivel tudja. Rádátszül eredményeivel henceg magának és a világnak s kétfélekben az éntzeroppanás szakadéknak peremén inog. Ha leülne, mondjuk, naplózni, hogy hadd próbálja megfogalmazni, mit is gondol valójában magáról, egészen más derengene fel számára, mint ahogy eddig hitte. Kiderülhetne például az, hogy akit teletorokkal éntmagaként kiállított ki, az korántsem volt igazi éntmaga. Ántmagára ragasztott-alkalmazott

valamit, amiről azt hitte, hogy ez nem is lehet más, s ha végre megismeri színi magát a gondolkodásra, rájárnak hogy amit eddig úgy tekintett, mint ahogy tekintett, tulajdonképpen nem is az a megbizonyosodás, meggyőződés alapult, hanem mások. Hirtelen felsejlik valami abból, hogy egy bizonyos értelemben nem is az a letélt éle nem is abban az identitásban, amely indította az igazi érvényesítésre lehetne. Minderre nem járhat addig, amíg el nem határozza, hogy miért pedig leírta egyedül az és azt gondolja ezeket. Nos, ha megismeri a gyökereit, erről jár a napló. Naplót írni nem az a cél, hogy dokumentálja a gondolatokat, a rájáratásnak itt nem dokumentatív szerepe van. Az írás szellemi tevékenység, megfigyelés; hatékony értelmezési tevékenység, mint ahogy erre a hermeneutikusok is rávilágítottak. A gondolatok megformálóak, alakot, megfogalmazást nyernek és a további értelmezés alapjává szolgálnak. Egyre elűbb és elűbb, vagyis egyre mélyebbre jut az ember, amíg egy-egy problémában egyszerűen kezdi látni.

Az imagináció rendezésével abban a fázisban, hogy amint rámutattunk az imagináció nyelvi jellegére az elmúlt tanulmányban - a mindennapi értelemben értett nyelv és az imagináció tartalmi egyaránt egy textualitás, egy szövegesség bolygót hordozó és amint szavakból az írás megírja a megváltást, minden ember öngyógyítja meg sorsát az imagináció tartalmaiból. Egy, gondolom, a forgatókönyv gondolata is inkább érthető.

A napló nem tartozik más szemlélyekre, vagyis nem mások által elolvasásra íródik. Más akkor, ha bizonyos írt és feldolgozókat általánosan az valakinek a szándéka, hogy naplója alapján megvetődjön. Ilyent is lehet, de a metafizikai szemlélyes naplónak nem ez az elsődleges célja.

Az elsődleges cél imaginációnk feltárásához, rejtett forgatókönyveink leleplezése, ennek megfelelően pedig egy tudatosabb, tisztább életprend tervezésének hatékony lehetősége.